

[Inger Stilling Pedersen]

delige mennesker med et moderat forbrug har jo ikke problemer; det har de hverken med eller uden egenbetaling.

Men der er nogle grupper, der har det, og det er dem, vi gerne vil koncentrere os om i de kommende finanslovsforhandlinger og i det senere forløb.

Socialdemokratiet fik jo genindført det, de selv havde afskaffet, med den gratis insulin. Da det var fremme, sagde jeg: Men der er også andre grupper, som er afhængige af livsvigtig medicin. Skulle vi ikke se på, om der måske også er nogle af dem, der skal ind under en ordning?

Det kan vi gøre i udvalget. Det kan vi gøre via de finanslovsforhandlinger, der måske bliver, og den debat, der bliver. Der er mange måder at gøre det på.

Der er også alle de kronisk syge, som er afhængige af deres medicin og har meget, meget store medicinudgifter. En af de ting, vi ønskede i den forbindelse, var at få egenbetalingen væsentligt reduceret. Det hører vi meget lidt om, men det er jo væsentligt også at få undersøgt dette nærmere i udvalget.

Hvor mange kronikere er der? Hvad betyder det for dem? Er det svært at blive anerkendt som kroniker, eller er det noget, vi skal tage fat på og rejse nogle spørgsmål om?

Det er derfor, jeg sådan set er glad for, at forslagene er blevet fremsat, for de kan måske danne baggrund for en debat om disse ting.

Jeg tror, at alle herinde inklusive Socialdemokratiet og SF er interesseret i det samme, som Kristeligt Folkeparti er, nemlig de mennesker, der er syge, og dem, der er afhængige af et stort medicinforbrug.

Hvad gør Kristeligt Folkeparti nu i den situation? Vi har helt klart givet udtryk for, at vi er modstandere af, at mavesårsmedicinen og andre medicingrupper er ophørt med at være tilskudsberettiget. Vi arbejder i denne forligssammenhæng. Vi beder om at få indkaldt møder for at drøfte, om der er grupper, der kan tages ud. Det ville vi også have gjort, hvis vi var i forlig med Socialdemokratiet, hvad vi har været mange gange.

Vi vil først og fremmest se, om vi kan blive enige med den forligspartner, vi sidder sammen med, om, at der er andre grupper. Jeg kunne tænke mig, at noget omkring børnefamilierne kunne tages ud, hvis vi kunne blive enige om det. Der kunne være nogle af de ældre, som har

meget stort medicinforbrug i forhold til den indtægt, de har, og der kunne være mange andre ting.

De spørgsmål har vi rejst, og vi vil stadig væk undersøge dem i forligssammenhæng, og når vi har gjort det et stykke tid og ser, hvor langt vi kan komme, og får undersøgelserne frem, så er det ikke sikkert, at vi er med i et forlig om et halvt år eller et helt år. Det ved vi ikke noget om nu. Vi kan bare sige, at på nuværende tidspunkt kan vi ikke medvirke til de forslag, der ligger, fordi vi er i gang med forhandlinger i de grupper, vi indgår i, og det vil vi fortsætte med. Men vi er enige i, at der er nogle problemer i forbindelse med de ting.

Nu er hr. Jørgen Winther jo så flink at fortælle os mange gange, at han er praktiserende læge. Jeg synes, man skulle gå til lægerne og sige: Jamen kan lægerne ikke medvirke til, at vi får reduceret medicinforbruget, i stedet for at det skal ske over en betalingsordning? Kan lægerne ikke udskrive mindre medicin? Det betyder jo reelt, at vi skal give de praktiserende læger noget mere tid sammen med deres patienter og sørge for, at medicin kan erstattes med samtaler. Jeg tror, det er dér, det er galt.

Nogle siger også, at man finder bunker af medicin i skabene, når folk dør. Men den medicin findes ofte hos de grupper, der stadig væk får deres medicin gratis.

Kristeligt Folkeparti håber altså på, at vi får en fortsat debat omkring ordningen, og vi vil gøre vores indsats først og fremmest blandt vore forligspartnere.

(Kort bemærkning).

Anna-Marie Hansen (S):

Det glæder mig at høre, at Kristeligt Folkeparti kan se problemerne og håber på en debat, men det bekymrer mig lidt, at Centrum-Demokraterne lægger så meget vægt på et citat fra en enkelt apoteker.

Det spørgsmål, jeg godt kunne tænke mig at stille, er ud fra fru Karen Højte Jensens ønske om mere information omkring medicinreglerne, eventuelt en OBS-udsendelse i tv. Dér kunne jeg godt tænke mig at spørge sundhedsministeren, om sundhedsministeren har tænkt sig at følge denne opfordring til mere information til beskyttelse af hendes egne medicinregler samtidig med hendes konkrete afvisning af den nødvendige oplysning i tv om hjernedøds-kriteriet.